

יום ה' ו' ב תשס"ה (17 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"מקבץ חדשות" של הימים האחרונים...

ביום **ב' באדר**, בשנת תרל"ד [1874], **בנימין דיזראלי ניצח בבחירות בבריטניה**. בין השנים 1868-1880, במהלך המאבק בין גלאדסטון הליברלי לד'זראלי השמרני, על ראשות הממשלה, תמכה ויקטוריה המלכה בד'זראלי. היא גם העניקה לו תואר אצולה, לאחר שביוזמתו הוכתרה ויקטוריה לקיסרית הודו ב-1876. בימי כהונתו של ד'זראלי סיפחה בריטניה עוד מושבות לשלטונה, והיא נעשתה האימפריה הגדולה ביותר שהייתה קיימת אי פעם. באותו יום, כעבור 104 שנה, בשנת תשל"ח [1978], **מחבלים** – אנשי פת"ח – **חדרו לארץ** מן הים, **השתלטו על אוטובוס אזרחי בכביש החוף**, ורצחו 35 בני-אדם. הם הוכרעו בקרב עם כוחות הבטחון בצומת הקאנטרי-קלאב.

ארבעה ימים לאחר מכן, היום – **ו' באדר ב'** – **פתח צה"ל ב"מבצע ליטאני"** לטיהור דרום לבנון ממחבלים. השטח ("פתח-לנד") פונה אחרי שהוצב שם, החל משבוע לאחר מכן, כח מטעם האו"ם, **"יוניפיל"**.

פפפפ

מחר, **ז' אדר**, הוא יום שנולד בו **משה רבינו ע"ה** ויום שנפטר בו לסוף 120 שנה. שהקב"ה יושב וממלא את שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחודש לחודש, שנאמר: **"את מספר ימך אמלא"** [שמות כ"ג 26]. נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתענות ביום זה ולומר "סדר תיקון ליום ז' אדר", ככתוב בסידורים, לפי שמיתת צדיקים מכפרת, והתענית – עם תשובה ותפילה – מכפרת, ויוצאת כפרה שלמה לכל ישראל. ובשנה מעוברת (כמו השנה) שיש בה שני חודשי אדר, עיקרה של תענית זו הוא באדר ב'. ואולם, יש שנוהגים תענית גם באדר ראשון, ונותנים טעם לדבר:

כל דיני חודש אדר האמורים בשנה פשוטה, אמורים בחודש אדר שני בשנה מעוברת, מלבד ימי הזכרון – שעל המועד המתאים לאלה נחלקו הדעות. אך, אין עושים פורים ולא ארבע פרשיות [בלי נדר, תבוא שיחה על כך בהמשך] באדר ראשון, אלא באדר שני. וגם עיקרה של תענית צדיקים שעושים ב-ז' אדר הוא כאמור באדר שני. אבל נמצא **בילקוט יהושע**, כי שנה שבה נפטר משה רבינו ע"ה מעוברת היתה, ובאדר ראשון נפטר. לפיכך, צריך היה להתענות באדר ראשון. ונחלקו גם בזה הדעות והמנהגים.

[ספר התודעה]

פפפפ

השבת אנחנו מתחילים לקרוא בתורה מהחומש השלישי – ספר "ויקרא", המכונה גם "תורת הכהנים". ספר זה שונה שמהותו ובתוכנו מהחומשים האחרים. החומשים האחרים בתורה עוסקים, בין היתר, בסיפורי מעשי אבותינו – מבריאת העולם ועד לכניסת בני ישראל לארץ-ישראל. ספר "ויקרא" מגדיר לעם עוד בתחילת דרכו בתור עם ה' – מהו ייעודו, למה הוא צריך לשאוף להגיע, והכלים שבאמצעותם הוא יוכל להשיג את המטרה. דוגמא אחת נותן רש"י כבר בפרשה זו הראשונה בחומש: על הפסוק, **"...אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן..."** אומר רש"י: **"ולא כולה (לא כל בהמה) – להוציא את הרובע ואת הנרבע, להוציא את הנעבד (שעבדו אותו לעבודה זרה), להוציא את המוקצה..."** כלומר, עלינו להתקרב לבוראנו רק בדברים המותרים והמועילים להשיג את המבוקש.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17 ²⁸	(י-ם): 17 ¹⁴	(ת"א): 17 ²⁹	(חיפה): 17 ²⁰
צאת השבת	(ב"ש): 18 ²⁶	(י-ם): 18 ²⁶	(ת"א): 18 ²⁷	(חיפה): 18 ²⁷

יום נעים ושבת שלום!

פרשת השבוע: **"ויקרא"** [ויקרא א' 1 – ה' 26]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.